

Το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του εφόρου της Ι.Μ. Παναγίας Σουμελά μακαριστού Παντελεήμονος Ανθρακόπουλου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά στο όρος Βέρμιο, την Κυριακή του Ασώτου, 20 Φεβρουαρίου. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού Παντελεήμονος Ανθρακόπουλου, μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματείου και του Ιερού Προσκυνηματος «Παναγία Σουμελά» και εφόρου της Ιεράς Μονής καθώς και το εξάμηνο μνημόσυνο της μακαριστής Θεοδώρας Μπίρδα, κατά

σάρκα μητέρας του Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητρόπολης και Καθηγουμένου του Ιερού Προσκυνηματος της Παναγίας Σουμελά Αρχιμ. Αθηναγόρου Μπίρδα.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ουκ οίδατε ότι τα σώματα υμών μέλη Χριστού εστιν;»

Το ερώτημα αυτό απευθύνει προς τους χριστιανούς της Κορίνθου με το σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ο πρωτοκορυφαίος απόστολος Παύλος. Δεν γνωρίζετε, τους λέγει, ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού; Και το ίδιο αυτό ερώτημα απευθύνει και σε μας σήμερα.

Γνωρίζουμε άραγε και έχουμε συνειδητοποιήσει ότι τα σώματά μας είναι μέλη του Χριστού;

Πριν όμως να δώσουμε απάντηση στο θεμελιώδες αυτό ερώτημα του αποστόλου Παύλου, διότι από την απάντηση που θα δώσουμε εξαρτάται το παρόν και το μέλλον μας, εξαρτάται η ζωή και η συμπεριφορά μας στον παρόντα αλλά και στον μέλλοντα βίο, ας δούμε που στηρίζεται ο λόγος του μεγάλου αποστόλου και γιατί τα σώματά μας είναι μέλη του Χριστού.

Είναι γνωστός σε όλους μας, από την περιγραφή του βιβλίου της Γε-νε-σεως, ο τρόπος με τον οποίο έπλασε ο Θεός τον άνθρωπο. Τον έπλασε με τα ίδια του τα χέρια, κατ' εικόνα και ομοίωσή του, αλλά δεν τον άφησε άψυχο χώμα. «Ενε-φυ-σησε πνοήν ζωής». Του έδωσε ζωή με τη θεία πνοή του, τον έκανε ον έμψυχο και έλλογο, κάτι που δεν έκανε για κανένα άλλο δημιούργημα του, τον προίκισε με τη δυνατότητα να διακρίνει το καλό από το κακό και επισφράγισε τη δημιουργία του λέγοντας «ιδού Αδάμ γε-γο-νεν ως εις εξ ημών».

Το ανθρώπινο σώμα όμως δεν συνδέεται με τον Θεό μόνο χάρη στην κατ' εικόνα Θεού πλάση του. Συνδέεται και χάρη στην ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού, ο οποίος έλαβε την ανθρώπινη φύση, ενδύθηκε την ανθρώπινη σάρκα, γεννήθηκε ως άνθρωπος επί γης, έπαθε, σταυρώθηκε, απέθανε και αναστήθηκε, για να συναναστησει μαζί του τον άνθρωπο, για να τον απαλλάξει από την αμαρτία και να χαρίσει στην ανθρώπινη φύση και στο ανθρώπινο σώμα την αθανασία, την οποία στερήθηκε ο άνθρωπος εξαιτίας της παρακοής και της πτωσεώς του.

Και ακόμη το ανθρώπινο σώμα συνδέεται με τον Χριστό, γιατί ο άνθρωπος, ως μέλος της Εκκλησίας του Χριστού, που είναι το Σώμα του, αποτελεί μέλος του

Σω-ματός του, που ενώνεται με τον Χριστό μεταλαμβάνοντας το Σώμα και το Αίμα του «εις άφεσιν αμαρ-τιών και εις ζωήν την αιώνιον».

Μέλος του Σώματος του Χριστού το ανθρώπινο σώμα, γι' αυτό και ο άνθρωπος έχει υποχρέωση να το αντιμετωπίζει ανάλογα. Το παρά-δειγ-μα του ασώτου υιού της σημε-ρινής παραβολής, ο οποίος κατα-σπατάλησε την πατρική περιουσία «ζων ασώτως» και κατήντησε να βόσκει χοίρους και να προσπαθεί να χορτάσει την πείνα του «εκ των κερατίων ων ήσθιον οι χοίροι», αλλά και το αντίθετο του πρεσβυ-τε-ρου υιού, ο οποίος, παρότι τηρού-σε τις εντολές του πατέρα του και δεν ζούσε τον έκλυτο βίο του νεω-τε-ρου αδελφού του, άφησε τη ζήλεια και τον φθόνο να διαβρώσει την ψυχή του, μας δείχνουν ότι η απο-μάκρυνση από τον Θεό και η υποδούλωση στην αμαρτία και τα πάθη μπορεί να φθάσει τον αν-θρωπο στο έσχατο όριο της εξα-θλι-ώσεως και να του στερήσει τη δυ-νατότητα να απολαύσει τα προ-νόμια που του έδωσε ο Θεός, δη-μιουργώντας τον κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσίν του και καθι-στω-ντας τον μέλος του Σώματός του.

Η ιδιότητα αυτή του ανθρώπου ως μέλος του Σώματος του Χριστού απαλλάσσει το ανθρώπινο σώμα από τη φθορά και τον θάνατο, στον οποίο ήταν καταδικασμένο, και του προσφέρει την προοπτική της αναστάσεως και της αιωνίου ζωής, όπως με απόλυτη βεβαιότητα δη-λώνει και πα-λι ο απόστολος Παύ-λος στο σημερινό αποστολικό ανά-γνωσμα λέγοντας ότι «ο Θεός και τον Κύριον ήγειρεν και ημάς εξεγε-ρεί διά της δυνάμεως αυτού».

Με αυτή τη βεβαιότητα προσευ-χο--μεθα και εμείς σήμερα, τελώ-ντας το τεσσαρακονθήμερο μνημό-συνο του μακαριστού αδελφού μας Παντελεήμονος, για την ανάπαυση της ψυχής του και για να του χαρίσει ο Θεός την αιώνιο ζωή κοντά του. Διότι κατά την επίγειο ζωή του έζησε με τη συναίσθηση ότι είναι μέλος του Σώματος του Χριστού, έζησε ως ζωντανό και ενεργό μέλος της Εκ-κλη-σίας και προσέφερε τον εαυτό του στη διακονία της και στη δια-κονία του ιερού αυτού καθιδρύ-μα-τος της Παναγίας Σουμελά με αγά-πη και ζήλο επί πολλά έτη, αγω-νι-ζόμενος για την προώθηση των σκο-πων του Σωματείου «Παναγία Σουμελά» και για την υποστήριξη των δικαίων του Ποντιακού Ελλη-νισμού με όλη του την ψυχή.

Το ιερό Προσκύνημα και το Σωμα-τείο της Παναγίας Σουμελά θα θυμούνται και θα τιμούν πάντοτε την προσφορά του και θα δέονται ο Θεός διά πρεσβειών και της Υπε-ρα-γίας Θεοτόκου της Σουμελιω-τισ-σης, την οποία με αφοσίωση διακό-νησε ο αείμνηστος Παντελεήμων, να του χαρίσει την αιώνια ζωή και μακαριότητα.

© GerBekes IMBNK

